

וּבְגִין דְּבַעַא מִשֶּׁה רַחֲמִין עָלֵיהּוּ שְׁמַאל
 דְּוֹחָה וְלֹא יִפְקֹון בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל וְיִמִּין
 מְקַרְבָּא דְּאִיהִי יִמִּינָא מְטִי כְּלַפֵּי חֶסֶד וּמִשֶּׁה
 בְּגִין דְּיִהֵב גְּרַמִּיה עָלֵיהּוּ יִהֵב תּוֹקְפָא לְדַרְגִּיה
 דְּאִיהּוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא דְּאִיהִי אֹרִייתָא
 דְּאִתִּייהִיבַת בִּימִינָא הָדָא הוּא דְּכֹתִיב (דְּבָרִים ל"ג)
 מִימִינוּ אֲשֶׁר דָּת לָמוּ וּבְגִין דָּא פּוֹרְקָנָא בֵּיהּ
 תְּלִיָּא הָדָא הוּא דְּכֹתִיב (בְּרַאשִׁית מ"ט) לֹא יִסּוּר
 שְׁבֵט מִיְהוּדָה עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה דְּאִיהּוּ מִשֶּׁה
 בְּחוֹשְׁבָנָא.

ובגין דבעא משה רחמין עליהו שמאל
 דוחה ולא יפקון ביה ישראל וימין
 מקרבא דאיהי ימינא מטי כלפי חסד ומשה
 בגין דיהב גרמיה עליהו יהב תוקפא לדרגיה
 דאיהו עמודא דאמצעיתא דאיהי אורייתא
 דאיתיהיבת בימינא הדא הוא דכתיב (דברים ל"ג)
 מימינו אשר דת למו ובגין דא פורקנא ביה
 תליא הדא הוא דכתיב (בראשית מ"ט) לא יסור
 שבט מיהודה עד כי יבא שילה דאיהו משה
 בחושבנא.

יְסוּד צְדִיק בֵּיהּ סוּ"ד תְּהָא שְׁמַאל דְּוֹחָה אָף
 עַל גַּב דְּאוּקִימָנָא בֵּיהּ (בְּרַאשִׁית מו) כָּל
 הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה שְׂשִׁים וְשֵׁשׁ
 בְּגִין דְּאִתְקַשְׁר בְּשְׁמַאלָא וְיִמִּין מְקַרְבַת בְּגִין
 דְּתְלִיָּא מְנִיה עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא דְּשְׂשִׁים
 וְשֵׁשׁ אֵינּוּן שְׂשִׁים מְסַכְתוֹת וְשִׁיתָא סְדְרִי
 מְשֻׁנָּה דְּאִתִּייהִיבוּ מַגְבוּרָה דְּאִיהִי שְׁמַאלָא
 שְׂשִׁים גְּבוּרִים אִתְקַרְיָאוּ דְּנִטְלָן מַגְבוּרָה
 דְּתַמָּן אֹרִייתָא דְּבַעַל פָּה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא
 תַּתָּאָה כְּלָלָא דְּשְׂשִׁים מְסַכְתוֹת וְשִׁיתָא סְדְרִי
 מְשֻׁנָּה דְּתוֹרָה שְׂבַכְתָּב לְפוּמָא לָא גְּלִי בְּגִין
 דְּעִתִּידָהּ שְׁמַאל דְּאִיהִי פּוּמָא לְאַדְחִיָּא.

יסוד צדיק ביה סו"ד תהא שמאל דוחה אף
 על גב דאוקימנא ביה (בראשית מו) כל
 הנפש הבאה לייעקב מצרימה ששים ושש
 בגין דאיתקשר בשמאלא וימין מקרבת בגין
 דתליא מניה עמודא דאמצעיתא דששים
 ושש אינון ששים מסכתות ושיתא סדרי
 משונה דאיתיהיבו מגבורה דאיהי שמאלא
 ששים גבורים אתקריאו דנטלן מגבורה
 דתמן אורייתא דבעל פה דאיהי שכינתא
 תתאה כללא דששים מסכתות ושיתא סדרי
 משונה דתורה שבכתב לפומא לא גלי בגין
 דעתידה שמאל דאיהי פומא לאדחיא.

וּבְגִין כַּף אִיהּוּ סְתִים הָכִי פּוֹרְקָנָא בְּלַבָּא
 וּפּוּמָא דְּאִיהּוּ גְּלִיָּא לֹא אִתְגְּלִי
 פּוֹרְקָנָא וּבְגִין דְּכָלָא תְּלִיָּא בִּימִינָא אָמַר
 הַנְּבִיא (ישעיה ב"ג) וּזְרוּעֵי יְיָ עַל מִי נִגְלָתָה עַל מִי
 וּדְאִי דְּאִתְמַר בֵּיהּ (אִיכָה ב) מִי יִרְפָּא לָךְ הָדָא
 הוּא דְּכֹתִיב (אִיכָה ב) מִ"ה אֲעִידֶךָ מִ"ה אֲדַמָּה
 לָךְ (שְׁמוֹת ג) וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ בְּמִ"ה יִיתִי זְמַנָּא
 וּבְמִ"ה אֲסוּוֹתָא הָדָא הוּא דְּכֹתִיב (אִיכָה ב) מָה
 אֲשׁוּה לָךְ וְאִנְחִמְךָ וְגו' מִי יִרְפָּא לָךְ, דְּמִשֶּׁה
 אִיהּוּ מָה שְׁמוֹ וּבִיהּ תְּהָא נְחִמְתָּךְ וּבְגִין דָּא
 כְּפַל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמִיה מִשֶּׁה מִשֶּׁה חַד

ובגין כף איהו סתים הכי פורקנא בלבא
 ופומא דאיהו גליא לא אתגלי
 פורקנא ובגין דכלא תליא בימינא אמר
 הנביא (ישעיה ב"ג) וזרועי יי על מי נגלתה על מי
 ודאי דאיתמר ביה מי ירפא לך הדא
 הוא דכתיב (איכה ב) מ"ה אעידך מ"ה אדמה
 לך (שמות ג) ואמרו לי מה שמו במ"ה ייתי זמנא
 ובמ"ה אסוותא הדא הוא דכתיב (איכה ב) מה
 אשוה לך ואנחמך וגו' מי ירפא לך, דמשה
 איהו מה שמו וביה תהא נחמתך ובגין דא
 כפל קדשא בריך הוא שמיה משה משה חד

ואחד על האחרונה, ובגלל זה אז
ישיר משה. אז שר לא נאמר,
אלא אז ישיר.

עשירי בתפלה, וזו שכינה,
ועליה נאמר (תהלים ז) תפלה לדוד
שמעה ה' צדק. ודוד ברוח
הקדש אמר באחרית הימים של
הגלות, אמר על ישראל (שם)
בחנת לפי פקדת לילה, ואין
לילה אלא גלות, ומה שאמר
איוב הפל היה משל על ישראל
שאמר כלה ענן וילך, והשטן
רצה לקטרג לו, ואמר הקדוש
ברוך הוא, איוב לא בדעת ידבר.
אף ביצקב כף, בגלל שראה
ברוח קדשו את דחק הגלות:
ע"כ.

ויצקב, בגלל שראה ברוח
הקדש דחק של הגלות האחרונה
בסוף הימים, ואמר (בראשית כח) ויפגע
במקום וילן שם כי בא השמש ובא הלילה של
הגלות, ואמר (שם לב) ויירא יצקב מאד
ויצר לו. וחלק את העם הקדוש
בגלות לשלושה צדדים, כמו
שנאמר (שם לג) וישם את
השפחות ואת ילדיהן ראשנה,
בראש בגלות אדום. ואת לאה
וילדיה אחרנים ואת רחל ואת
יוסף אחרנים. ובגלל שראה אחר
כף עניות וצער שלהם, אמר (שם
כח) ושכתי בשלום אל בית אבי.
ואמר, ונתן לי לחם לאכול ובגד
ללבוש.

ודוד, בגלל הגלות אמר (שמואל ב-
ז) רעב ועיף וצמא במדבר. בגלל
שראה שכינה חרבה יבשה, היה
נוטל צער בגללה. אחר שראה
שישראל חוזרים [בתשובה] בחדוה,
תקן עשרה מיני נגונים, ובסוף
כלם אמר (תהלים קב) תפלה לעני
כי יצטף [נ"א תקן עשרה מיני תלים, ובסוף
כלם תפלה לדוד תפוח ה' אונד עני. אחת שקל
התפלות שבגלל מתעטפים לפני המקל, ולא היו
נכנסות עד שתכנס תפלת העני, אמר תפלה לעני

על פורקנא קדמא וחד על בתרייתא ובגין
דא (שמות יד) אז ישיר משה אז שר לא נאמר
אלא אז ישיר.

עשיראה בתפלה ודא שכינתא עליה אתמר
(תהלים י"ז) תפלה לדוד שמעה יי צדק
ודוד ברוח קדשא אמר באחרית יומין
דגלותא, אמר על ישראל (תהלים י"ז) בחנת לפי
פקדת לילה. ולית לילה אלא גלות ואיוב מה
דאמר כלא הוא משל על ישראל דאמר (איוב
ז) כלה ענן וילך, ושטן בעא לקטרגא ליה
ואמר קדשא בריך הוא (איוב לד) איוב לא בדעת
ידבר אוף ביצקב בגין דחזא ברוחא דקודשא
דוחקא דגלותא (ער כאן מהשמטות)

ויצקב בגין דחמא ברוחא דקודשא דוחקא
דגלותא בתראה בסוף יומייה (אמר
(בראשית כח) ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ובא הלילה דגלותא
ואמר (בראשית לב) ויירא יצקב מאד ויצר לו. ופליג
עמא קדישא בגלותא לג' סטריין. כמא דאת
אמר, (בראשית לג) וישם את השפחות ואת ילדיהן
ראשונה ברישא בגלותא דאדום, ואת לאה
וילדיה אחרונים. ואת רחל ואת יוסף
אחרונים. ובגין דחמא בתר כן עניותא
וצערא דלהון אמר (בראשית כח) ושכתי בשלום
אל בית אבי ואמר ונתן לי לחם לאכול ובגד
ללבוש.

ודוד בגין גלותא אמר (שמואל ב ז) רעב ועיף
וצמא במדבר, בגין דחמא שכינתא
חרבה יבשה הוה נטיל צערא בגינהא. לבתר
דחמא דהדרין ישראל (בתשובה) בחדוה, תקין
עשר מיני נגונים. ובסוף פלהו אמר (תהלים קב)
תפלה לעני כי יצטוף (נ"א תקין מיני תלים, ובסוף פלהו
תפלה לדוד תפוח ה' אונד עני. חמא דבלחו צלותין דבגנייהו מתעטפין קדם
מלכא. ולא הוו עאלין עד דועול צלותא דעני אמר תפלה לעני כי יצטוף)